

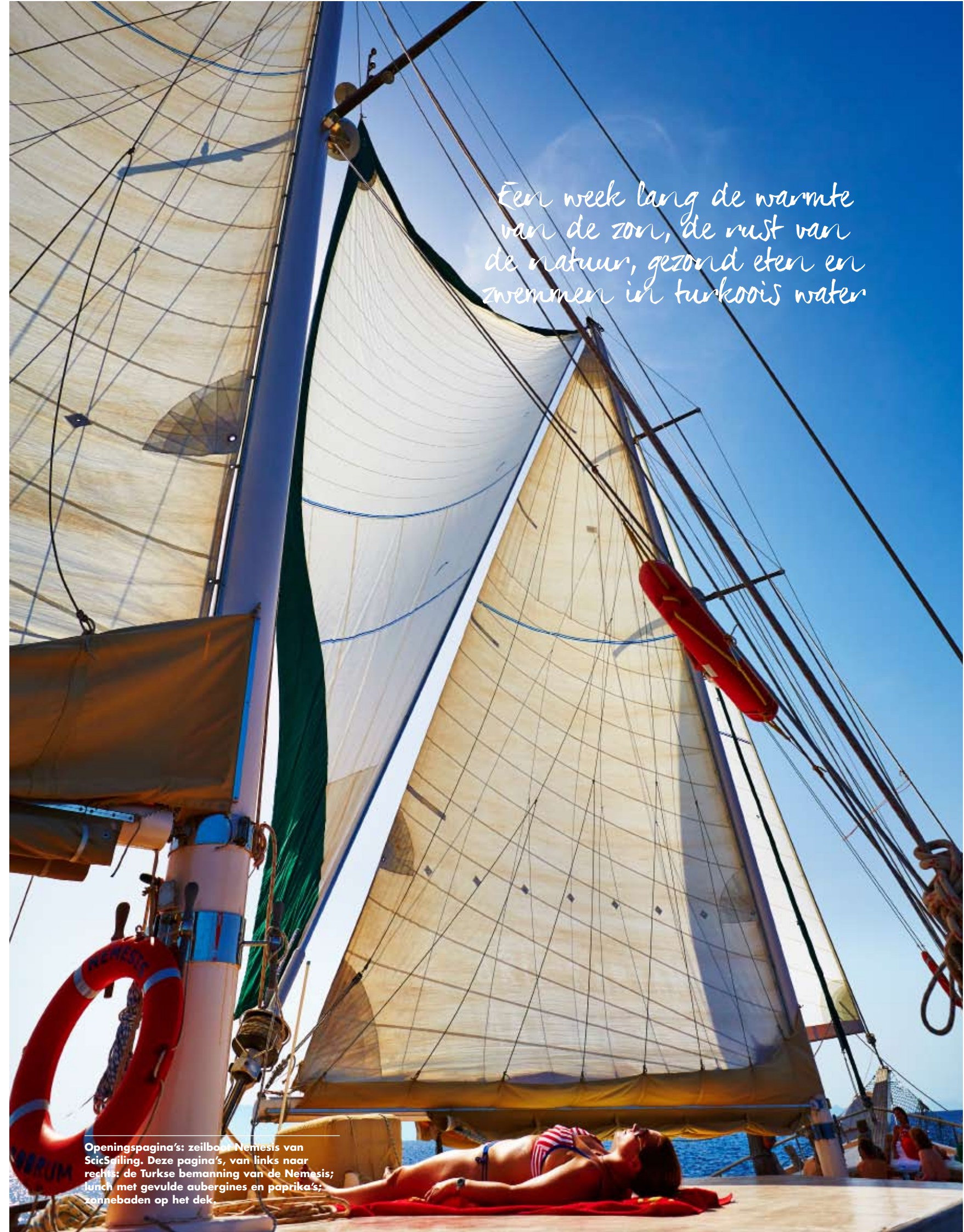
A large wooden sailing ship with white sails is sailing on the sea at sunset. The sun is low on the horizon, creating a warm glow and long shadows on the sails. The sky is a deep blue with some light clouds. The ship's name 'Nemesis' is visible on the hull. The overall mood is serene and adventurous.

Blik op oneindig Zeilcruise langs de Turkse eilanden

Met niets anders dan zwemmen in de Egeïsche Zee, zonnen op het dek en het beste uit de Turkse keuken op het programma dook Méditerranée in het leven dat de Nederlandse Loes Douze al bijna twintig jaar leeft. ‘Tijdens het zeilen kom je los van alles. Je gaat dingen weer in het juiste perspectief zien.’

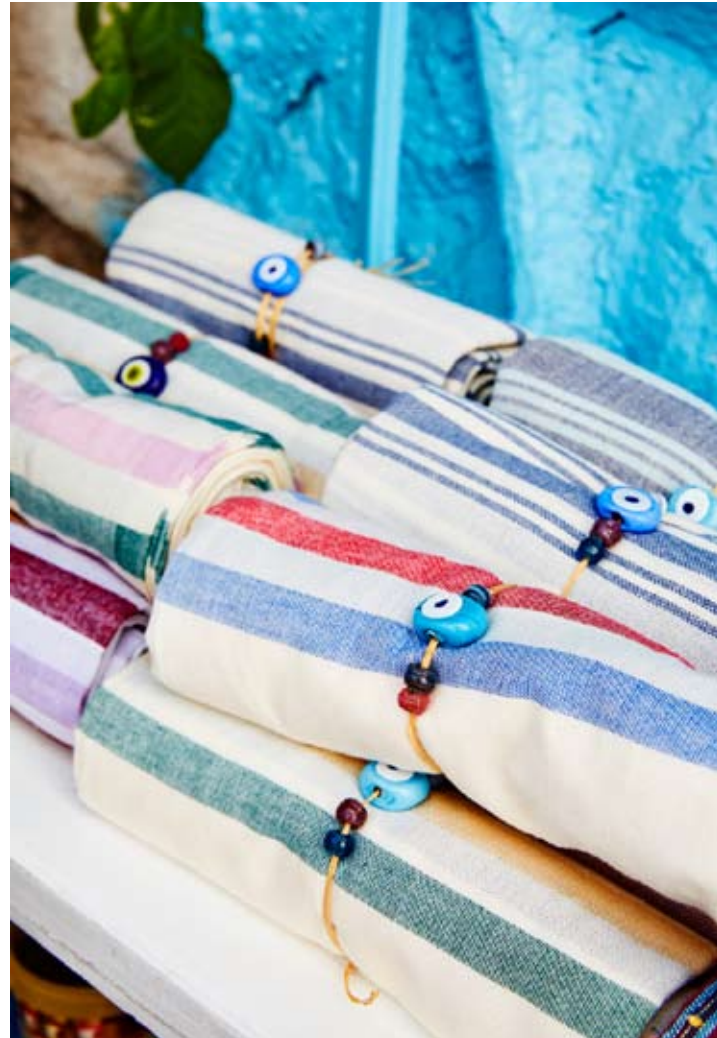

Dk druk wat langer op de vergrendelingsknop van mijn iPhone en schuif hem dan naar rechts. Voor het eerst in tijden staat mijn telefoon uit. Niet omdat de batterij leeg is, maar omdat ik deze week totaal geen behoefte heb aan contact met de buitenwereld. Het is dag twee van mijn vakantie en ik voel me al helemaal ontspannen. Samen met elf vreemden zeil ik een week langs de Turkse eilanden op een van de fraaie zeilboten van Sailing Cruises in Comfort, kortweg ScicSailing. Een week lang de warmte van de zon, de rust van de natuur, gezond eten, zwemmen in turkoois water en luieren op het dek, met tussenstops in prachtige dorpjes. Niets hoeft, niets moet. 'Je spreekt de naam van ons bedrijf uit als chic-sailing', vertelt eigenares Loes Douze. 'Zo komt hij overeen met de kwaliteit die wij nastreven.' En inderdaad: het gevoel van luxe is vanaf dag één merkbaar. Niet alleen de klassieke uitstraling van de houten boot is prachtig, er is duidelijk aandacht besteed aan de details die de zeilcruise zo comfortabel mogelijk maken. Grote, witte kussens op de loungebanken, 's morgens vers fruit, de hele dag ijskoude sapjes, zonnebedden op het dek, en niet te vergeten: een suite met eigen badkamer voor iedere passagier. Loes: 'De training van de bemanning is tot in de perfectie doorgevoerd. Alles moet kloppen: van de service tot de menu's en van de cocktails tot de flesjes water op de kamers. Een tevreden passagier zorgt voor een tevreden bemanning. Die wisselwerking is belangrijk.' Vanaf het strand in Ortakent in Zuid-Turkije, de thuisbasis van ScicSailing, stapten we gisterenmiddag op een motor- >

Een week lang de warmte van de zon, de rust van de natuur, gezond eten en zwemmen in turkoois water

Openingspagina's: zeilboot Nemesis van ScicSailing. Deze pagina's, van links naar rechts: de Turkse bemanning van de Nemesis; lunch met gevulde aubergines en paprika's; zonnebaden op het dek.

Een andere zeilboot van ScicSailing, gefotografeerd vanaf de Nemesis. Linkerpagina, linksboven: genieten van de wind; linksonder: het ochtendoverleg met de kapitein en de rest van het reisgezelschap.

bootje richting het zeiljacht dat iets verderop in het water dobberde. Onze boot, Nemesis, is een zestienpersoonsschip. Er zijn ook boten voor zes, acht en twaalf personen. Vanaf het moment dat ik de Nemesis op ging wist ik dat ik hier voorlopig niet meer vanaf wilde komen. De prachtige omgeving, strakblauwe lucht en het kristalheldere water van de Egeïsche Zee hadden me direct betoverd. Het meest spannende gedeelte van deze reis was misschien wel de kennismaking met de groep. Het bracht me terug naar het moment toen ik op introductiekamp ging in het eerste jaar van mijn studie. Met wie moet ik de komende week in een tent gaan slapen? Of, in dit geval: een luxe zeiljacht van 25 bij zeven meter? Gelukkig ontstaat er direct een klik in onze multiculturele groep, die bestaat uit een Engels stel, een driekoppig Deens gezin en drie Nederlandse vrouwen en twee Engelse mannen die alleen reizen. Allemaal dertig plus, allemaal voor even een hectisch leven achterlatend en allemaal bereid om zich volledig over te geven aan waar de wind ons naartoe brengt.

Kleurrijk ontbijt

Het fijne aan reizen met onbekenden is dat je volledig jezelf kunt zijn. Ze hebben namelijk geen idee wie je bent. Het maakt niet uit wat voor leven je thuis leidt, of je wel of geen make-up draagt en of je wel of niet je 'babyvet' bent kwijtgeraakt na je zwangerschap. Iedereen is hier om te genieten van de zon, te zwemmen in de zee, een x-aantal boeken te verslinden en te staren naar de horizon en de realiteit even te vergeten. Wanneer ik 's ochtends met een ruk uit mijn slaap

word gewekt door het geluid van een bel, weet ik even niet waar ik ben. Dan kijk ik naar links en zie ik uit het raam het motorbootje rustig voorbijdobberen. Boven op het dek staat een kleurrijk ontbijt klaar, bestaande uit Turkse yoghurt, veel vers fruit, brood, honing, kaas, jam, beleg, rauwkost, *scrambled eggs*, koffie en thee. Het vraagstuk van deze ochtend is niet: 'Hoe kom ik deze vergadering door zonder koffie?', maar: 'Heb ik zin in watermeloen of in peer?' of: 'Zal ik zo eerst gaan zwemmen of in mijn nieuwe roman beginnen?' Dit is de ultieme geestelijke ontslaking.

Geen route, geen plan

Bij ScicSailing wordt er rekening gehouden met wensen van de passagiers, dus niet iedere zeilroute ligt van tevoren vast. 'Sterker nog, iedere dag na het ontbijt komen we met z'n allen bij elkaar', vertelt Loes. 'We bepalen op de ochtend zelf, afhankelijk van de hoeveelheid wind, waar we precies naartoe zeilen. We variëren tussen zo'n zestien verschillende routes.' Heerlijk om geen plan te hebben en te zien waar de dag ons brengt. Nadat we gesetteld zijn in een baai, een sprong hebben gewaagd in het turkooizen water en zijn aangeschoven voor de lunch, begin ik te begrijpen waarom mensen dit doen. Het Londense stel Ruth en Rob zeilt al voor de derde keer mee en de uit Oxford afkomstige Adam zeilt zelfs al voor de negentiende keer mee. 'Ik was de eerste Engelse passagier die meeging met ScicSailing', vertelt hij. 'Sindsdien ben ik verliefd geraakt op de omgeving en op de boot en zeil ik minstens twee keer per jaar mee.' >

*Niets fijner dan in slaap
te vallen met het geluid van
de golven die zachtjes tegen
de boeg slaan*

Het leven op de Nemesis bestaat uit zonnen, lekker eten, relaxen met een boek en af en toe een duik in zee. Rechterpagina, rechtsonder: een fontein voor de moskee in Bozburun.

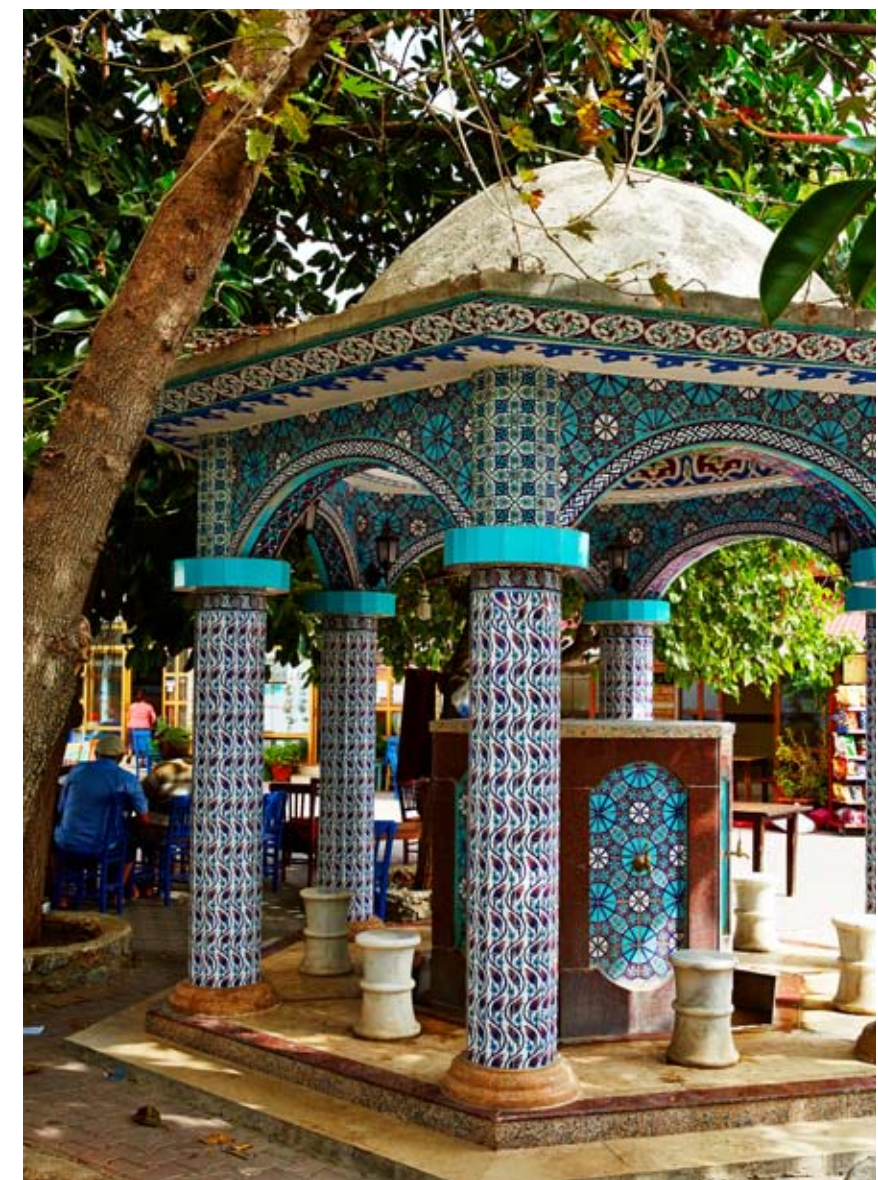
Terwijl de lunch van couscous, salade van haricots verts, rode biet en vers brood geserveerd wordt, voegt hij daar nog aan toe: 'Een vakantie moet bestaan uit zon, zee en lekker eten. Een zeilvakantie is de beste manier om die drie dingen te combineren.'

Zelf gevangen vis

Wanneer ik mijn kajuit in loop om een douche te nemen, komt de geur van verse vis me tegemoet. De generator wordt maar twee keer per dag anderhalf uur aangezet, tijdens de lunch en rond het avondeten, vandaar. In totaal hebben we drie uur de tijd om onze telefoons, laptops en camera's op te laden en met warm water te douchen.

Bij zonsondergang worden de eerste voorgerechten van een compleet driegangendiner geserveerd en zien we de dorpijs in de bergen verderop oplichten. Iedereen valt aan op de garnalencocktails, calamari en een soort Turkse wittebonenpuree met gebakken ui, een van de lekkerste dingen die ik ooit geproefd heb. Als hoofdgerecht krijgen we allemaal een verse dorade met citroen voorgeschoteld, die we zelf mogen fileren. 'Zelf gevangen...', vertelt kapitein Selahattin trots. Vierentwintig paar ogen staren hem vol ongeloof aan. 'Op de markt!', grapt hij vervolgens.

De combinatie van de hele dag zon met de rode wijn maakt me ontzettend moe, waardoor ik al vóór tien onder de knisperende witte lakens in mijn kajuit kruip. Niets fijner dan in slaap te vallen met het geluid van de golven die zachtjes tegen de boeg slaan. >

inwoners, ongeveer tweeduizend. Zo'n twintig zeilboten liggen in de haven wanneer wij met onze boot aanmeren, maar onze kapitein vertelt dat het in het hoogseizoen vaak veel drukker is, met honderden boten. Naast marmer als exportproduct is Bozburun beroemd om de natuurlijke spons die voor de kust groeit. 'Mijn broer heeft me op jonge leeftijd leren duiken en daarna heb ik jarenlang zelf natuurlijke spons opgedoken', vertelt Selahattin. 'Toen heb ik lange tijd als visser gewerkt en nu al ruim twintig jaar als kapitein op dit schip. Omdat ik hier in de omgeving ben opgegroeid ken ik de zee en de dorpjes op mijn duimpje. Daardoor lukt het me altijd weer om bijzondere plekken te vinden en daar neem ik de gasten dan ook graag mee naartoe.'

De markt van Bozburun ligt iets verderop in het dorp, voorbij alle mooie witte villa's en luxe jachten aan de haven, voorbij de souvenirwinkels en roze bloemenstruiken die over de muren van de restaurantjes klimmen. En dan komen we terecht in het echte Turkije. Oudere mannen en vrouwen zijn hard aan het werk, slepen takken en grote blokken hout van de ene naar de andere plek. Locals met prachtige doeken om hun hoofd lopen ons tegemoet met plastic zakken in de hand, vol vers fruit van de markt. De weg is stoffig en de omgeving droog, een sterk contrast met het aanzicht van het dorpje dat we vanaf de boot aanschouwden. De markt is niet erg groot en bestaat voornamelijk uit kleding-, huis-

tuin-en-keukenspullen, noten, groenten en fruit. ScicSailing is een van de weinige zeilorganisaties in de omgeving die zo weinig mogelijk op de motor zeilt, dus wanneer de wind eindelijk opsteekt, haasten we ons weer terug naar de boot. Die nacht slapen we niet in onze warme kajuit, maar op het dek onder een glinsterende sterrenhemel.

Romantische avond

Met duizend inwoners is Selimiye een stuk kleiner dan Bozburun, maar met zijn sfeervol verlichte restaurantjes aan de boulevard straalt dit dorpje een en al gezelligheid uit. We zijn aan het einde van de middag aangemeerd en deze avond zijn we 'vrij' om te gaan en staan waar we willen. We genieten van deze avond uit bij een romantisch uitzien tentje genaamd Nane Limon Pansiyon, waar we een tafeltje hebben onder de bomen die zijn versierd met gekleurde lampionnetjes. We laten ons verrassen door de chef en krijgen mezze van calamari, een *dolma* van gevulde aubergines met peper, tomaat en yoghurt en een hoofdgerecht met şiş kebab voorgeschoteld.

De variatie in het eten van de Turkse keuken komt voort uit talloze invasies van vreemde volkeren, die een spoor van kookstijlen hebben achtergelaten in het land. Daarnaast is de keuken beroemd om zijn oneindige scala aan vegetarische gerechten en de volgende middag op de boot ontdek ik een >

De volgende ochtend word ik uitgerust wakker, op tijd voor het ontbijt, dat weer net zo creatief en lekker is als de dag ervoor. We gaan een heel stuk zeilen vandaag en de zee is ruwer dan gisteren. Na een paar uur eindigen we in een beschutte baai en is het tijd om te zwemmen, snorkelen en relaxen. De Nederlandse Jane, die al een aantal keer mee is geweest, vertelt me dat de cruise die wij doen een 'gewone' cruise is, maar dat er ook themareizen te boeken zijn. Zo organiseert Loes onder meer fotografiereizen, schilder-reizen, culinaire reizen, massagereizen en yogareizen. 'Ik had ook een cruise voor singles kunnen boeken', vertelt ze. 'Maar dat staat meteen zo zielig, vind je ook niet?' Hoewel Jane en de rest van de passagiers geen echte luxepaardjes zijn, zijn ze hier wel om verwend te worden. Er hangt dan ook een redelijk prijskaartje aan de zeilweek. Maar daar staat tegenover dat je ongelofelijk in de watten wordt gelegd door de Turkse crew. En hoewel de luie dagen prima bevallen, begint het toch te kriebelen om aan land te gaan en de Turkse dorpjes, waar we langs varen, te ontdekken.

Het echte Turkije

Die wens gaat de volgende dag in vervulling, wanneer we 's ochtends na het ontbijt een lokale markt bezoeken in Bozburun. Dit dorpje ligt in het Marmaris-district aan de kust van het schiereiland. Vroeger was Bozburun beroemd om z'n marmeren steengroeven, een belangrijk exportproduct in de regio. Bozburun ontwikkelde zich zo tot het snelst groeiende dorpje in zijn omgeving en heeft ook de meeste

Onderwatershot in de Egeïsche Zee. Linkerpagina van linksonder naar rechtsboven: de crew hijst de zeilen; handgemaakte producten in Bozburun; Saskia, een van de Nederlandse vrouwen in het reisgezelschap. Volgende pagina: locals in een cafeetje in Bozburun.

nieuwe liefde: voor bonen. Zelfs de grootste vleeseter wordt enthousiast van de lunch die de Turkse crew ons voorschotelt, bestaande uit met rijst gevulde courgettes en paprika's, witte bonen in pittige tomatensaus en een salade van witlof. Ook de tussendoortjes waarmee we verwend worden zijn om te smullen: een zelfgebakken chocoladetaart of een felblauwe cocktail met Blue Curaçao. Om maar wat te noemen. Mijn drang om aan land te gaan wordt steeds minder en ik kan me steeds beter overgeven aan de rust van het op zee zijn. Ongemerkt besteed ik ook steeds minder tijd aan mijn uiterlijk. Ik draag al dagen dezelfde sarong van mijn recente bezoek aan Bali over de enige bikini die ik bij me heb, ik loop op niets anders dan blote voeten, mijn sieraden laat ik in mijn koffer en iets anders dan zonnebrand en aftersun smeer ik niet op mijn gezicht. Ik laat de zon en het zoute zeewater hun werk doen op mijn huid en ik straal vanbinnen en vanbuiten. Nu begin ik te begrijpen waarom Loes dit leven zo goed volhoudt. 'Ik ben nu al zo'n tweehonderd keer mee geweest op de boot, dus ik ken het gebied van haver tot gort', vertelt ze. 'Op mijn zesde ging ik voor het eerst zeilen op de randmeren. De reislustigheid heb ik van mijn ouders meegekregen; we gingen altijd overal naartoe. En zelfs na tweehonderd keer gaat het me niet vervelen.' Zelf verdeelt Loes haar tijd tussen zeilen en het Comomeer in Italië, waar ze met haar man een huisje heeft. Af en toe vliegt ze nog terug naar Nederland om vrienden en familie te zien. 'Nog steeds vind ik mijn rust op het dek en doet het me goed als ik positieve reacties krijg van de passagiers na een zeilreis.

Ooit kreeg ik een brief van een passagier die sinds een jaar weduwnaar was. Hij vertelde me dat de zeilcruise hem weer een impuls had gegeven om door te gaan met het leven. Dat is me zo bijgebleven, het is de meest dierbare feedback die ik ooit heb gekregen.'

Ook ik ben voor het eerst in tijden volledig uitgerust, tevreden met mezelf en het leven dat ik heb. De vlucht die me morgen terug naar Nederland zal brengen, lijkt nog ver weg. Nog even kan ik genieten van de zon, de zee, het eten. Tijdens het zeilen kom je even los van alles', aldus Loes. 'Het is het beste medicijn dat er bestaat. Daarnaast ga je dingen weer in het juiste perspectief zien. Ik hoop dat ik dat aan iedere passagier kan meegeven.'

Praktische info

• Hoe kom je er?

Je kunt vliegen op de luchthaven Bodrum/Milas, Dalaman, Kos of Rhodos, afhankelijk van de route. De thuishaven van ScicSailing ligt echter in Ortakent, op tien minuten afstand van Bodrum. Transfers zijn op aanvraag te regelen.

• Wat kost het?

De prijzen variëren van €100 euro tot €5000 euro per dag, afhankelijk van type boot of jacht. Kijk voor een actueel prijsoverzicht op de website.

www.scicsailing.eu